

Người Cầm Bút Đầy Khí Phách

Ông bị bắt lần đầu năm 1992, khi chỉ mới 33 tuổi, khi cả nước còn chìm trong bóng đêm của chủ nghĩa Marx–Lenin, và khi người vợ trẻ mới mất để lại cho ông ba đứa con còn thơ dại.

Sau 10 năm tù đày, ra tù ông lại tiếp tục sứ mạng cao cả nhất của một người cầm bút chân chính: khai mở dân trí, chống lại cường quyền.

23 năm sau khi trở về sống trong nhà tù lớn, ông lại tiếp tục quay trở lại nhà tù nhỏ. Lần này ông bị bắt mới thật trở trêu làm sao, bởi mới chỉ hơn 1 năm sau khi TBT Tô Lâm phát biểu *tại Mỹ*: “*Con đường phát triển của Việt Nam không tách rời xu thế chung của thế giới và nền văn minh nhân loại*”, và chỉ vừa đúng nửa tháng sau khi cũng chính TBT Tô Lâm khẳng định là sẽ “*thúc đẩy đối thoại xã hội, [...] thượng tôn pháp luật và TÔN TRỌNG KHÁC BIỆT*”.

Ông là nhà văn Huỳnh Ngọc Tuấn, một người cầm bút đầy khí phách của mảnh đất Quảng Nam.

Kính phục ông, và cầu chúc ông “chân cứng đá mềm”!!!

Lê Anh Hùng